

Кушнір І.І.,
студ. гр. ОП-33,
Національний університет “Львівська політехніка”.
Науковий керівник – Грицай О.І.,
к.е.н, доцент кафедри обліку та аналізу

ДІЯЛЬНІСТЬ ДФС В КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Державна фіскальна служба України (ДФС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – єдиний внесок), державну політику у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства, а також законодавства з питань сплати єдиного внеску.[1,с.45]

Її основними функціями є:

- реалізація політики у сфері державної митної справи та боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового, митного законодавства;
- контроль за надходженням до бюджетів та державних цільових фондів податків і зборів, митних та інших платежів;
- адміністрування єдиного внеску;
- здійснення боротьби з правопорушеннями під час застосування законодавства з питань сплати єдиного внеску,
- дотриманням порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), а також за наявністю ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону, торгових патентів.[2,с.6]

Однак, ДФС здійснює не тільки контроль над підприємствами, але і сприяє створенню належних умов для вдалого їх функціонування.

Можна констатувати факт, що сьогодні фіскальні органи зосереджені якраз на виконанні інформативної та роз'яснювальної функції стосовно неоднозначних положень ПКУ у формі викладення обов'язкової для врахування платниками позиції відомства, справжньої податкової експертизи, податкового консультування у тому вигляді, у якому ця діяльність повинна здійснюватися, платники податків отримують від ДФС.

На сьогоднішній день, податкових консультацій інформативного характеру стосовно постійних змін та доповнень до податкового законодавства, особливо в

умовах надання інформації щодо типових випадків та повної відсутності аналітичних даних відносно нестандартних, для платників податків стало більше. Звісно, що чекати на відповідь 30 календарних днів, що настають за днем отримання такого звернення, в умовах непередбачуваності при веденні підприємницької діяльності, не є економічно вигідним та раціональним для платника податків. Проте, це є дієвим для введення підприємницької діяльності.

Отже, податкове консультування не може бути охарактеризовано тільки як консультації з питань практичного застосування податкового законодавства, оскільки ця діяльність є значно ширшою за змістом і, в першу чергу, спрямована на максимальне задоволення інтересів платника податків у рамках діючого законодавства. Тому, може з максимальною віддачею та ефективністю виконуватися податковими працівниками, які зобов'язані діяти в інтересах держави.[3,с.2]

Література

1. *Положення про Державну фіскальну службу України затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2014 №236 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/236-2014-n>.*
2. *Всеукраїнський науково-практичний журнал «Фінансовий контроль» [Електронний ресурс]- Режим доступу: <https://fincontrol.com.ua/index.php>.*
3. *Лист роз'яснення ДФС [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/diyalnist-/transfertne-tsinout-vorenn/listi-roz'yasnennya/page2>.*

Салагай М.С.,

студ. гр. ОПАГ-23,

Національний університет “Львівська політехніка”.

Науковий керівник – Грицай О.І.,

к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ВНУТРІШНІЙ КОНТРОЛЬ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ У СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Контроль в бюджетній установі – це сукупність заходів, які проводять уповноважені органи з метою перевірки законності, доцільності та ефективності використання бюджетних коштів установою.

Внутрішній контроль необоротних активів у суб'єктів державного сектору полягає у встановленні достовірності бухгалтерських даних і звітності щодо наявності, стану й руху необоротних активів, а також забезпечені їх збереження та ефективного використання.

До необоротних активів суб'єктів державного сектору належать: основні засоби, інші необоротні матеріальні активи, нематеріальні активи.